

Prima instanță: Jud. Buiucani mun. Chișinău (jud. O. Cernei)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Ciugureanu, M. Anton, G. Dașchevici)

DECIZIE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător:

Valeriu Doagă

Judecători:

Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Pavalean Victor, prin intermediul avocatului Iudin Gheorghe,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă către Pavalean Victor împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” cu privire la încasarea restanțelor salariale, a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” și s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 mai 2016,

c o n s t a t ă:

La 11 aprilie 2016, Pavalean Victor s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” privind încasarea restanțelor salariale, a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 31 martie 2011 între reclamant și pârât a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 6/11, potrivit căruia reclamantul începând cu data de 01 aprilie 2011 a fost angajat în funcția de director al fil. Bălți.

Potrivit acordului suplimentar din 12 noiembrie 2013 la contractul individual de muncă, reclamantul urma să fie remunerat lunar pe întreaga perioadă a activității sale în funcția de coadministrator dezvoltare economică cu suma de 7 100 lei.

Explică că, prin ordinul nr. 43 din 08 iunie 2015 au fost reduse statele de personal al aparatului central din cadrul Întreprinderii de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”, printre care și funcția deținută de reclamant.

Ca urmare a reducerii de cadre, reclamantul a fost concediat la 17 august 2015.

Relatează că, la data concedierii, pârâtul nu i-a achitat integral salariul datorat, nici indemnizațiile de concediere, astfel s-au încălcat prevederile art. 143 din Codul Muncii, potrivit căruia în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care continuă să lucreze până în ziua eliberării din serviciu, achitarea salariilor se face în ziua eliberării.

Susține că, pârâtul nu i-a prezentat nici informația privind salariul achitat, reținerile precum și restanța salarială totală.

La 21 august 2015, a expediat în adresa pârâtului o cerere prin care a solicitat în scris descifrarea plăților salariale pentru perioada 13 septembrie 2013- 17 august 2015, cu indicarea reținerilor efectuate dar și a restanțelor salariale, la care până în prezent nu a primit nici un răspuns.

La 02 martie 2016, a înaintat o cerere prealabilă către pârât prin care a solicitat prezentarea informației privind toate plățile salariale, calculate începând cu data transferului în funcția de coadministrator dezvoltare economică și data eliberării din funcție, precum și informația privind achitarea acestora și reținerile din salariu. De asemenea, a solicitat și achitarea restanțelor salariale în volum deplin, a penalităților, a dobânzii de întârziere și a prejudiciului moral.

Afirmă că, pârâtul nu a dat curs cererii prelabile eliberând doar informația privind plățile salariale globale efectuate în anul 2015, în sumă de 47 603, 04 lei.

Declară că, la momentul actual, datorită încălcărilor admise de pârât, reclamantul nu dispune de informația completă referitor la salariul calculat, achitat, reținerile efectuate, motivul reținerilor și datoria restantă exactă.

Din calculele estimative efectuate de reclamant, această restanță se ridică la suma de 72 715 lei, însă din lipsa unei informații certe de la pârât, acesta este o sumă estimativă.

Astfel, având în vedere întârzierea sistematică a plății drepturilor salariale, solicită și compensarea prin echivalent bănesc a prejudiciului moral cauzat de pârât prin întârzierea plăților salariale, pe care le evaluează în sumă de 25 000 lei. Această sumă exprimă echivalentul bănesc a suferințelor psihice pricinuite de angajator prin neachitarea la timp a salariului dar și a restanței care se atestă până la moment. Reclamantul a fost nevoit să recurgă de multe ori la împrumuturi pentru a se întreține, ceea ce deseori îi creaa un disconfort și îl punea pe acesta în situații neplăcute.

Totodată, reieșind din întârzierea sistematică a plăților salariale, solicită reclamantul încasarea penalității în sumă de 13088, 7 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 12 996, 07 lei, conform calculelor anexate.

În urma concretizării cerințelor, solicită reclamantul încasarea din contul Întreprinderii de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” în beneficiul său a restanțelor salariale în suma de 72 715 lei, penalități în sumă de 13088, 7 lei, dobânzi de întârziere în mărime de 12996, 07 lei, prejudiciul moral în sumă de 25 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 mai 2016, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” în beneficiul lui Pavalean Victor suma de 57 830, 62 lei cu titlu de salariu restant.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” în beneficiul lui Pavalean Victor suma de 44 478, 39 lei cu titlu de penalitate de întârziere, suma de 27 203, 51 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 11 666, 15 lei cu titlu de compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului, suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 6 650 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de transport.

În rest pretențiile lui Pavalean Victor ce țin de încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, s-au respins ca neîntemeiate.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 4 335, 36 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, s-a admis apelul declarat de către Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 mai 2016 și s-a pronunțat o nouă încheiere prin care: cererea de chemare în judecată depusă de Pavalean Victor către Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” privind încasarea restanțelor salariale, a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată a fost scoasă de pe rol ca fiind depusă fără respectarea procedurii prevăzute prin Lege de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 17 martie 2017 Pavalean Victor, prin intermediul avocatului Iudin Gheorghe, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 mai 2016.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc cu încălcarea normelor de procedură, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 14 decembrie 2016.

Mai mult ca atât, instanța nu a făcut raport asupra cauzei, potrivit prevederilor art. 381 CPC, nici apelantul și nici intimatul nu a avut posibilitatea să se expună pe marginea apelului, nu au fost încheiate dezbaterile și cercetate probele.

Susține că, instanța de apel nu a pus nici o întrebare asupra apelului și nici asupra problemei ce ține de respectarea procedurii prealabile.

Consideră că, instanța de apel era obligată să solicite opinia părților asupra întrebărilor la care s-a expus. Încălcările de procedură admise de instanța de apel au dus la vicierea deciziei emise, ceea ce denotă o examinare superficială a materialelor cauzei, fapt ce se încadrează în prevederile art. 432 alin. (4) și (5) din Codul de Procedură Civilă.

Astfel, potrivit art. 432 alin.(4) din Codul de Procedură Civilă, constituie temei de declarare a recursului în cazul și în măsura în care încălcările de procedură au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Opinează că, prin modul în care a fost examinat apelul, precum și omiterea unei probe importante din dosar, care dacă ar fi fost luată în considerare ar fi dus la o soluție diametralul opusă, constituie o încălcare a dreptului recurentului la un proces echitabil, consfințit de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Afirmă că, prin scoaterea arbitrară a cererii de pe rol, chiar dacă se păstrează dreptul de a înainta o nouă cerere cu același obiect, se încalcă dreptul recurentului ca procesul intentat să fie judecat în termen rezonabil, prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților copia deciziei din 14 decembrie 2016 la 20 februarie 2017 (f.d.113).

Respectiv, recursul declarat de către Pavalean Victor, prin intermediul avocatului Iudin Gheorghe la 17 martie 2017 este depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 02 mai 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” cererea de recurs declarată de către Pavalean Victor, prin intermediul avocatului Iudin Gheorghe, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 09 iunie 2017, Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Pavalean Victor ca fiind neîntemeiat.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 07 iunie 2017, recursul declarat de către Pavalean Victor, prin intermediul avocatului Iudin Gheorghe, s-a considerat admisibil fiind transmis pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 441 și art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului, verificând în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi probe.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și posibil de a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (3), (4) Cod de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să

fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Din materialele cauzei rezultă că, la 31 martie 2011 între Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” și Pavalean Victor a fost semnat contractul individual de muncă, potrivit căruia reclamantul a fost angajat în funcție de director(f.d.8-9).

Conform acordului suplimentar nr. 6/11-3 din 12 noiembrie 2013 la contractul individual de muncă din 31 martie 2011 reclamantul a fost transferat în funcția de viceadministrator dezvoltare economică, Aparatul central, fiindu-i stabilit salariul funcției 7 100 lei (f.d.10).

Concomitent Colegiul menționează că potrivit carnetului de muncă, reclamantul la 17 august 2015 a fost concediat în legătură cu reducerea statelor de personal, conform art. 86 alin.(1) lit. c) din Codul Muncii (f.d.13).

Prin cererea de chemare în judecată depusă la data de 11 aprilie 2016 împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” și cererile concretizate, Pavalean Victor, a solicitat încasarea restanțelor salariale, a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 26 mai 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a admis parțial acțiunea. S-a încasat din contul Întreprinderii de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” în beneficiul lui Pavalean Victor suma de 57 830, 62 lei cu titlu de salariu restant.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” în beneficiul lui Pavalean Victor suma de 44 478, 39 lei cu titlu de penalitate de întârziere, suma de 27 203, 51 lei cu titlu de dobânda de întârziere, suma de 11 666, 15 lei cu titlu de compensare a pierderilor cauzate de

neachitarea la timp cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru transport. În rest pretențiile lui Pavalean Victor ce țin de încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată s-au respins ca neîntemeiate. S-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” în contul statului taxa de stat în mărime de 4 335, 36 lei (f.d.76-82).

Prin decizia din 14 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 mai 2016 și s-a pronunțat o nouă încheiere prin care cererea de chemare în judecată depusă de Pavalean Victor s-a scos de pe rol (f.d.107-112).

În susținerea soluției date, instanța de apel a dispus scoaterea cererii de pe rol depusă de Pavalean Victor, pe motiv că nu a respectat procedura prevăzută de lege de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară și anume art. 10 și art. 267 lit. a) CPC.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar a ajuns la concluzia că soluția dată de către instanța de apel este greșită.

În conformitate cu art. 267 lit. a) CPC, instanța judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care reclamantul nu a respectat procedura, prevăzută prin lege sau prin contractul părților, de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară.

Actele pricinii denotă faptul că, recurentul Pavalean Victor a expediat în adresa intimatului Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” cererea prealabilă din 01 martie 2016, întocmită conform prevederilor art. 332 din Cod Muncii, prin care a solicitat achitarea în termen de 10 zile a restanțelor salariale, a penalităților în mărime de 12 600 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 19 336 lei și prejudiciul moral în mărime de 25 000 lei (f.d.15).

De asemenea, actele pricinii denotă faptul că la 04 martie 2016, intimatul Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” a primit cererea prealabilă enunțată, fapt ce se confirmă prin copia avizului de recepție livrare (f.d.16).

În astfel de circumstanțe, Colegiul consideră că instanța de apel fără a da o apreciere cuvenită circumstanțelor cauzei, greșit a ajuns la concluzia de a scoate cererea de chemare în judecată de pe rol din motivul nerespectării procedurii prealabile.

Totodată, nu poate fi reținută argumentarea instanței de apel precum că reclamantul nu a prezentat dovada remiterii în adresa angajatorului Întreprinderea de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” a unei cereri privind achitarea restanțelor salariale, a penalităților, a dobânzilor de întârziere, a prejudiciului, or Colegiul reiterează că potrivit copiei avizului de recepție-livrare se

confirmă faptul că intimatul la 04 martie 2016 a primit cererea prealabilă expediată de către Pavalean Victor.

Mai mult ca atât, instanța de apel nu a ținut cont de cererea prealabilă întocmită cu respectarea prevederilor art. 332 din Codul Muncii, anexată la f/d 15 din 01 martie 2016 și a soluționat greșit scoaterea cererii de chemare în judecată de pe rol, reținând că cererea reclamantului din 21 august 2015 nu constituie o dovadă a respectării procedurii prealabile.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că cele descrise, cert indică la examinarea superficială a apelului, deoarece prezintă relevanță și folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestuia și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt.

Sub aspectul celor relatate se constată că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, iar instanța de recurs este în imposibilitate să verifice legalitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu normele de drept ce guvernează raportul juridic litigios, atâta timp cât circumstanțele pricinii ce au constituit temei de rejudecare nu au fost elucidate pe deplin.

Astfel, având în vedere faptul că s-a constatat încălcarea normelor de drept procedural prin scoaterea cererii de chemare în judecată de pe rol, iar această eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, fiind prezente motivele de casare a deciziei, prevăzute de art. 432 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel, ținând cont de cele menționate supra.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să judece în fond cererea de chemare în judecată înaintată de Pavalean Victor, să verifice legalitatea cerințelor, pornind de la pretențiile înaintate, prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă.

Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant

al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Din considerentele menționate, întru aplicarea corectă a normei de drept ce guvernează rezolvarea prezentului litigiu și, deoarece eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a trimite pricina spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) din Codul de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat către Pavalean Victor, prin intermediul avocatului Iudin Gheorghe.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, în cauza civilă intentată la cererea de chemare depusă de Pavalean Victor împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul de Pregătire a Specialiștilor pentru Armata Națională” cu privire la încasarea restanțelor salariale, a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, și se remite cauza spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu